ಮಿಲನಕ್ಕಾದರೆ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಸಂತತಿ ಬೆಳೆಸುವ ಹುನ್ನಾರ ಪ್ರಕೃತಿಯದು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ವಿಕೃತ ಲೈಂಗಿಕ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಸಹಜ ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅಂಥಹ ದಂಪತಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಂಥ ಸಂದೇಶ ಕೊಡಬಲ್ಲರು?..ಭಾರತದ ಕಾನೂನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಋತು. ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಬಾಳನ್ನು ಬರಿದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಮ್ಯಾಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯುಕ್ಕಿತು.

'ರಮ್ಯ....ನಿನ್ನ ದುರಂತ ದಾಂಪತ್ಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇಜಾರಾಗಿದ್ದೇನೋ ಹೌದು, ಆದ್ರೆ ಅದೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಅಲ್ವಾ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಖಂಡಿತಾ ಮದುವೆಯಾಗು....ಎಲ್ಲ ಗಂಡಸರೂ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕಣೇ..' ಗೆಳತಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಋತು ಸಮಾಧಾನಿಸಿದಳು.

ರಮ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆಯ ನೆರಳು ಮಾತ್ರ ಕಂಡಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾವರಿಸತೊಡಗಿತ್ತು.

'ಇನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹೋಗೋಣ್ವಾ ಋತು, ಅಪ್ಪಾಜಿಯೂ ಬರುವ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು....' ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ರಮ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಮೌನವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು ಋತು. ಗೆಳತಿಗೊಬ್ಬ ಸೂಕ್ತವಾದ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತು ಅವಳಿಗೆ.

ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಹೊರಗೆ ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ಕಾರೊಂದು ನಿಂತ ಸದ್ದಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಯಿತು.

'ಓ....ಅಪ್ಪಾಜಿ ಬಂದ್ರು ಋತು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವ್ರು ನಂದಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ರೆ ಯಾವ್ದೇ ವೆಹಿಕಲ್ಲನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಹೊರಗೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಬಿಳಿಯ ಐರಾವತ ತೆಗೀತಾರೆ....' ರಮ್ಯ ನಗೆಯಾಡಿದಳು.

ದೇವಣ್ಣ ಮನೆಯ ದೀಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಿಸಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಜೋಡಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗೆ ರಮ್ಯಳ ತಂದೆ ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ಒಳಬಂದಿದ್ದರು.

ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಋತು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದಳು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮರ ವಯಸ್ಸೇ ಇರಬಹುದು ಅವರಿಗೆ. ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿಯ ಜುಬ್ಬಾ ಪೈಜಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಅವರು ಎತ್ತರದ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅರೆನೆರೆತ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳಿಂದ ಯೋಗಿಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೋಲು ಮುಖ, ಶಾಂತತೆಯನ್ನೇ ಬಿಂಬಿಸುವ ಅಗಲ ಕಣ್ಣುಗಳು....ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದಂತೆ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆದ್ದ ಋತು ಹೋಗಿ ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು.

'ಅರೆ....ಇದೇನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ ಮಗು, ಮೇಲೇಳು...' ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿದರು ಹರಿಕೃಷ್ಣರು.

ಮಗಳು ರಮ್ಯ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ್ಯಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಈಗ ಕಣ್ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಅವಳನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ಕಪ್ಪು ಜೀನ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹಸಿರು ಕುರ್ತಾ ಧರಿಸಿದ್ದಳು ಋತು. ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಭುಜದವರೆಗೆ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಇಳಿಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಹೊಳಪಿನ ಮೈ ಬಣ್ಣ, ಬೊಗಸೆ ಕಂಗಳ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಂಪೆರೆದಂತಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವಣ್ಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಷಾಯದ ಹಾಲನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ. ಆ ಚಳಿಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಖಾರವಾಗಿದ್ದ ಕಷಾಯದ ಹಾಲು ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯೂಟವಾದ ಮೇಲೆ ಹಜಾರದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ದೇವಣ್ಣನೂ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ಋತುವನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು. ಅವಳ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಮನೆಯವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಮಾತು ಜ್ಞಾನದೇಗುಲ ಕಾಲೇಜಿನ ಸರಣಿ ಹಂತಕನತ್ತ ತಿರುಗಿತು.

'ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರವಾಗ್ತಿದೆ ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜು ಮುಚ್ಚಿದೆ, ಕೊಲೆಗಾರ ಬೇಗ ಪತ್ತೆಯಾದ್ರೆ ಸಾಕೂಂತ ಎಲ್ರೂ ಕಾಯ್ತಿದೀವಿ....' ರಮ್ಯ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

'ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಷ್ಯಾನಾ ಎಲ್ಲಾ ಮೀಡಿಯಾದವ್ರೂ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡ್ತಿದಾರೆ ರಮ್ಯ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೂ ಅಪರಾಧಗಳ ವಿಷಯವೇ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿರುತ್ತೆ, ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅಪರಾಧಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ತಿವೆ, ವಿದ್ಯೆಗೂ, ಮನುಷ್ಯನ ನಡವಳಿಕೆಗೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ ಈಗ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವುದೇ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ತಿದೆ, ನೈತಿಕತೆ ಹಳ್ಳ ಹಿಡಿದಿದೆ, ಬಹುಶಃ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಾ ಘೋರ ದುರಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಸರಣಿ ಕೊಲೆಗಾರ ಬೇಗ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು....' ಎಂದ ಹರಿಕೃಷ್ಣರ ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆದೂಗಿದರು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಮಂತನಿಂದ ಕಾಲ್ ಬಂತು.

'ನಿನ್ನ ಹೀರೋ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿರ್ಬೇಕು, ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಬಾ, ನಾನಿನ್ನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವ ದಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ತೀನಿ....' ರಮ್ಯ ಕಿಚಾಯಿಸಿದಳು. ಎಷ್ಟೇ ಕಾರ್ಯದೊತ್ತಡವಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನವೂ ತನ್ನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸದ ಹೇಮಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮೂಡಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ದುರಂತ ದಾಂಪತ್ಯದ ನೆನಪಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಕಹಿಯಾಯಿತು. ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿಡಲು ಹೆಣಗತೊಡಗಿದಳು ಅವಳು.

ಋತು ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಚಳಿಗಾಳಿ ಹಿತವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. 13 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರೇಮ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಹೇಮಂತನನ್ನು ವರವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದಳು ಋತು. ಅವನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮುಖ ರಂಗೇರಿತು. ಎದೆಯ ಬಡಿತ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವನಿಗೆ ನಂದಿಯ ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ, ಗೆಳತಿಯ ಚೆಂದದ ಮನೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸಹೃದಯಿ ದೇವಣ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ಹುರುಪಿನಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡಿದಳು.

ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದ ಆ ಮಂಕುತನ ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಮಿನುಗತೊಡಗಿತ್ತು.

ಹೇಮಂತನೂ ತನ್ನ ತನಿಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆಯೆಂದೂ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಲೆಗಾರನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿಯೂ ಅವನು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು.

ಅವನಿಗೆ ಗುಡ್‌ನೈಟ್ ಹೇಳಿ ಕರೆಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತಿರುವ ರಸ್ತೆಯತ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವಳು ಬೆಚ್ಚಿದಳು.

ಋತು ಮೇಲೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ದೃಷ್ಟಿ

ಮಾರುದ್ದವಾದ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಕಳೆದು ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆದಿರಬಹುದಷ್ಟೇ. ಹಾಗಾಗಿ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಖರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಸುಕು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸರಿ ಪಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಆಕೃತಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವಳು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸರಸರನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಋತು ಬೆಚ್ಚಿದಳು....ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...! ನಂದಿಗೆ ಬಂದರೂ ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿರಬಹುದು?....ಮೊದಲಾದರೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಹೇಮಂತನ ಕಡೆಯವರು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೀಗ ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಯಾರಿಗಿದೆ? ಇದು ಹೇಮಂತನ ಕೆಲಸವಿರಬಹುದೇ? ಆಗಿರಲಾರದು, ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ರಮ್ಯಾಳಂತೆಯೇ ಋತುವೂ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಅದೇ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಒಳಬಂದು ಬಾಲ್ಕನಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ರಮ್ಯಾಳ ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ